

Een kleine parabel over een grote boom.

Er was eens een boom, een onbekende boom,
ergens langs de waterkant
en geplant door niemand weet nog wie.
Hij leefde daar breeduit met vele takken,
koud en kaal in de winter
rijk aan bladeren in de zomer.
Zo leefde die boom, jaar in, jaar uit.

Zijn kracht verbergend en ontplooiend,
op en neer, in telkens vier seizoenen.
Maar op zekere dag kwam een man
gewapend met een mes.
De takken hielden van louter schrik het suizen in.
Er was geen ontkomen meer aan
de mooiste tak werd afgesneden.....
en de man nam hem mee naar zijn huis.
Een dode tak, voorgoed van de stam
en uit het leven weggesneden,
weggevallen uit de schaduw van velen,
onopvallend en straks natuurlijk vergeten,

Wat is één tak over een hele boom?
Drie dagen later kwam de man weer terug
en de boom stond windstil van doodsangst.
Wie treft vandaag het bittere lot?
Maar kijk, de man ging zitten aan de voet van de boom
en blies op de gesneden tak die hij blokfluit noemde.
Hij speelde een lied, en de boom verstond
"Hoor je mij...ik leef..., ik leef..., ken je mij nog?
Ik ben van jou, helemaal van jou
uit jou hout gesneden
al zing ik een ander lied voortaan...

Horen jullie mij...ik leef, ik leef
meer dan ooit tevoren
en vergeten doe ik jullie niet!"